

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 13Csp/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418200703
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Garaj
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4418200703.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Petrom Garajom v právnej veci žalobcu: T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., P. XX, zast. Mgr. Stanislava Tichá, advokát, Zakvášov 1519/55, Považská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.631,15 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia vyššie uvedenej sumy ako vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo žalovanému vzniknúť tým, že žalovaný mu zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z X.XX.XXXX poskytol úver vo výške 1001,73 €, na ktorý úver on žalovanému zaplatil celkovo sumu 2632,98 €, avšak úverovú zmluvu žalobca považuje za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a to z dôvodu, že ako zmluva spotrebiteľská neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a-l), s), z) a aa) uvedeného zákona a tiež preto, že je v nej nesprávne uvedená RPMN. Taktiež sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania, pretože žalovaný je s plnením peňažného dlhu v omeškaní.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, uviedol, že je pravda, že poskytol žalobcovi úver v sume 1001,73 €, z ktorého žalobca uhradil sumu 2632,98 €, no uviedol, že predmetná zmluva podľa neho obsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti a preto ju považuje za platnú. Taktiež žalovaný vzniesol námietku premičania vo vzťahu k úhradám žalobcu realizovaným v období pred 9.2.2015.

3. Okresný súd Nové Zámky rozsudkom 13Csp/15/2018-129 zo dňa 5.9.2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom 13Csp/15/2018-232 zo dňa 18.12.2019 žalobe vyhovel čiastočne a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1030,70 € s úrokom z omeškania a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 5/8, v zostávajúcej časti súd žalobu zamietol.

4. Krajský súd Nitra uznesením 9Co/16/2020-240 zo dňa 26.1.2021 zrušil vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti jeho výroku a vo výroku o trovách konania a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie. Uviedol, že preskúmajúc rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu, odvolací súd dospel k záveru, že toto rozhodnutie je zo strany súdu prvej inštancie nedostatočne odôvodnené a to tak, že je nepreskúmateľné a nie je ho možné podrobiť relevantnému odvolaciemu prieskumu, čo viedlo odvolací súd k postupu v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

Uvedol, že súd prvej inštancie založil dôvodnosť časti žaloby na konštatovaní, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú niektoré podstatné náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne náležitosti uvedené pod písmenom f/ a k/ a tiež to, že RPMN nie je uvedená správne. Vo vzťahu k ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010, teda nenaplneniu tejto zákonnej náležitosti uviedol len to, že v zmluve nie je uvedené, kedy je splatná prvá splátka. Takéto odôvodnenie súdu prvej inštancie, smerujúce k vysloveniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, je možné označiť len za úplnú absenciu dôvodov vo vzťahu k zásadnej právnej otázke nastolenej v tomto konaní, čo predstavuje taký nedostatok, ktorý nie je dôvodné odstrániť v konaní odvolacom. V zmysle zákonnej úpravy ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. účinnej v dobe uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pokiaľ súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že sporná zmluva neobsahuje túto obligatórnu náležitosť, odôvodnenie toho, ako k tomuto záveru dospel, z jeho rozhodnutia absolútne nevyplýva. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalovaného, smerujúcej k naplneniu, resp. nenaplneniu tejto zákonnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy je pritom potrebné uviesť, že táto argumentácia žalovaného je dôvodná.

I keď je namieste predovšetkým uviesť, že rozhodovacia činnosť súdov v súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. bola nejednotná, a to i s ohľadom na prijatie rozhodnutia Súdneho dvora ES sp. zn. C-42/15, odvolací súd poukazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR a na jeho rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/146/2017 a 3Cdo/56/2018 (ako i ďalšie rozhodnutia sp. zn. 4 Cdo 211/2017, 4Cdo 187/2017) a na to, že pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje výšku, počet a termín splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Nemožno tak od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je treba za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. V tomto ohľade je potrebné uviesť i to, že v tejto nastolenej právnej otázke je možné pojednávať o ustálenej rozhodovacej činnosti najvyššej súdnej autority- Najvyššieho súdu SR, a napĺňajúc tak jeden zo základných pilierov, na ktorých je postavené civilné sporové konanie, vyjadrený v čl. 2 CSP (princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí), niet žiadneho opodstatneného dôvodu sa od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti NS SR odkloniť.

Rovnako je namieste tiež konštatovať dôvodnosť podaného odvolania žalovaného aj vo vzťahu ku konštatovaniu súdu prvej inštancie, že v spotrebiteľská zmluve absentuje náležitosť zmluvy v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z.

I v tomto ohľade je namieste uviesť, že rozhodovacia činnosť súdov SR je ohľadom výkladu tohto ustanovenia rozdielna, pričom NS SR sa vo svojich rozhodnutiach touto otázkou a výkladom, aký poskytoval žalovaný v odvolaní, ešte nezaoberal. Odvolací súd, posudzujúc dôvodnosť argumentácie žalovaného, vychádzal z toho, že účinkami smernice ako prameňa práva sa NS SR vo svojej rozhodovacej činnosti už zaoberal, a to už pri vyššie uvedenom výklade ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom táto argumentácia NS SR je aj pre výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) tohto zákona použiteľná.

Vo vyššie uvedených rozhodnutiach NS SR uviedol, že smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o

výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť- rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110. Rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h) smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.“ Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z., bolo transponovať smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. (rozsudky NS SR sp. zn. 3Cdo 146/2017, 3 Cdo 45/2018, 4 Cdo 65/2018, 2 Cdo 186/2018, 6 Cdo 113/2018 a sp. zn. 1Cdo 46/2019).

V rozhodnutiach NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 z 28. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 56/2018 zo 17. apríla 2018, sp. zn. 3 Cdo 126/2018 z 24. júla 2018, sp. zn. 6 Cdo 113/2018 z 30. júla 2019, sp. zn. 1Cdo 46/2019 z 30. októbra 2019 a sp. zn. 1Cdo 183/2019 z 25. februára 2020 dospel dovolací súd eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky).

Vychádzajúc z rovnakého výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z., teda upravujúceho dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, dospel odvolací súd k záveru, že ak podľa článku 10 bodu 2 písm. c) smernice 2008/48/ES má zmluva o úvere obsahovať dĺžku trvania zmluvy o úvere, v zmysle eurokonformného výkladu tohto ustanovenia je potrebný taký výklad, podľa ktorého aj za účinnosti zák. č. 129/2010 Z. z. účinného do jeho novely účinnej od 01. 05. 2018, je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že nemožno od dodávateľov žiadať, aby v zmluve uvádzali tak dĺžku trvania zmluvy o úvere, ako aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ale pre splnenie jej náležitostí postačuje uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere a neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nespôsobuje jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť, ako to posúdil súd prvej inštancie. Uvedenie takéhoto údaja alebo iného nad rámec zákona môže len pomôcť spotrebiteľovi pochopiť rozsah jeho záväzku, ale nie je nutne vyžadované uviesť ho v zmluve.

Takýto výklad tohto ustanovenia potvrdzuje aj dôvodová správa k zák. č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa okrem iných aj Zákon o spotrebiteľských úveroch, účinný od 01. 05. 2018, v ktorej sa uvádza, že dôvodom na prijatie tohto zákona je legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zabezpečenie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48/ES“) aj v spojitosti s úpravou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ods. 2. Vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné z dôvodu záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať, ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“ Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57. predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58. rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Ak by bolo predmetné ustanovenie ponechané v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených smernicou.

Súčasne zákon neobmedzuje veriteľa v tom, aby nad rámec zákona dohodol so spotrebiteľom doplnenie ustanovení, ktoré pomáhajú spotrebiteľovi pochopiť rozsah jeho záväzku. V záujme každého veriteľa, ktorého zámerom je zodpovedné podnikanie a poskytovanie spotrebiteľských úverov je poskytnutie čo najkomplexnejšieho rozsahu informácií. Veriteľ môže do zmluvy uviesť aj ďalšiu informáciu, napr. odplatu pre daný spotrebiteľský úver.

Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že v spornej spotrebiteľskej zmluve chýbajú náležitosti uvedené v bode m/ ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Toto konštatovanie súdu však opätovne zostalo bez akéhokoľvek odôvodnenia. Rovnako neodôvodneným je i záver súdu prvej inštancie o tom, že RPMN nie je uvedená správne a že v zmysle výpočtu podľa interaktívnej kalkulačky je táto pri daných podmienkach zmluvy vo výške 91,07%. To, ako k týmto záverom súd prvej inštancie dospel, v jeho rozhodnutí absentuje.

5. Na pojednávanie sa žalovaný a ani jeho právna zástupkyňa nedostavili, doručenie predvolania mali prostredníctvom právnej zástupkyne riadne a včas vykázané dňom 13.5.2021, svoju neúčasť právni zástupcovia strán sporu ospravedlnili dňa 17.6.2021, resp. 27.5.2021 a uviedli, že súhlasia s pojednávaním v ich neprítomnosti. Súd preto podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ a zistil tento skutkový a právny stav:

7. Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z X.XX.XXXX súd zistil, že ju uzavrel žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník, pričom ňou bol poskytnutý revolvingový rámec úver s limitom 1170 €, ktorý sa dlžník zaviazal splácať 42 mesiacov sumou 62,69 € (vrátane úrokov) a celkovo splatiť sumu 2632,98 € pri predpokladanej RPMN vo výške 70,02 %, ročnej úrokovej sadzbe 70,02 %, priemernej RPMN 45,60 % a poskytnutej sume revolvingu vo výške 616,87 €, pričom dlžník sa zaviazal uhradiť revolving a úroky v celkovej výške 1504,56 €, predpokladanej RPMN revolvingu vo výške 63,32 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 %.

8. Z karty klienta k úveru č. 8500016281 súd zistil, že z uvedeného úveru žalobca uhradil celkovo sumu 2632,98 €. Tiež súd zistil, že istinu poskytnutého úveru (t.j. sumu 1001,83 €) žalobca splatil dňa 24.3.2014. Následne žalobca do 24.1.2015 uhradil ďalších 600,45 €, ďalšie sumy (celkovo až do výšky 2632,98 €) žalobca uhradil od 24.2.2015 do 24.4.2016.

9. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

10. Podľa § 52 OZ (účinného v rozhodnom čase) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 OZ (účinného v rozhodnom čase) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi, n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva k nehnuteľnosti je pri spotrebiteľskej zmluve neprijateľné. Ak poskytne dodávateľ spotrebiteľovi plnenie a spotrebiteľ si ho neobjednal, nie je spotrebiteľ povinný plnenie vrátiť ani ho uschovať; vylúčené sú aj ďalšie nároky dodávateľa voči spotrebiteľovi. Nevyžiadaným plnením je aj ďalšie opakujúce sa plnenie poskytnuté spotrebiteľovi na základe zmluvy uzavretej prostriedkami diaľkovej komunikácie, ak spotrebiteľ výslovne o takéto plnenie nepožiadaval. Ak dodávateľ nepreukáže opak, považuje sa opakujúce sa plnenie vždy za nevyžiadané. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, podľa ktorých si dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu jednostranne a bez poskytnutia výpovednej lehoty vypovedať túto zmluvu, sa nepovažujú za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. g), ak ide o vážny objektívny dôvod, ktorý dodávateľ nezapríčinil, nemohol predvídať ani odvrátiť a ktorý dodávateľovi bráni v plnení tejto zmluvy, pričom dodávateľ sa v tejto zmluve zaviazal, že o vypovedaní a dôvode vypovedania tejto zmluvy bez zbytočného odkladu písomne informuje spotrebiteľa. Ustanovenia odseku 4 písm. g) a i) o neprijateľných podmienkach sa nepoužijú na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodné peňažné príkazy vystavené v cudzej mene. Za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. i) sa nepovažuje podmienka, podľa ktorej si a) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu bez oznámenia

zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku iných poplatkov za finančné služby podľa osobitného predpisu, ktoré má platiť spotrebiteľ alebo dodávateľ, ak súčasne sa dodávateľ zaviazuje bez zbytočného odkladu o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať spotrebiteľskú zmluvu písomne informovať spotrebiteľa a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu, b) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu si vyhradzuje právo meniť jednostranne podmienky spotrebiteľskej zmluvy na dobu neurčitú, ak sa od dodávateľa vyžaduje, aby o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať túto zmluvu bez zbytočného odkladu písomne informoval spotrebiteľa, a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu. Ustanovenie odseku 4 písm. j) o neprijateľných podmienkach sa nepoužije na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodných peňažných príkazov vystavených v cudzej mene, c) doložka o cenových indexoch, ak takúto doložku výslovne dovoľuje osobitný predpis a ak spôsob úpravy ceny je v tejto doložke výslovne opísaný.

12. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ (účinného v rozhodnom čase) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Podľa § 3 ods. 1 OZ (účinného v rozhodnom čase) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. Podľa § 9 ods. 1, 2, 3 zákona č. 129/2010 Zb. (účinného v rozhodnom čase) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného

alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Zb. (účinného v rozhodnom čase poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

18. Ako otázku predbežnú súd skúmal platnosť úverovej zmluvy z pohľadu naplnenia zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, pretože je zrejmé, že úverová zmluva medzi stranami uzavretá je spotrebiteľskou zmluvou, ide totiž o zmluvu medzi dodávateľom a odberateľom. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500016281 z 9.10.2012 uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom súd zistil, že uvedená zmluva neobsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti. Absentujú v nej niektoré podstatné náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb. (v znení platnom ku dňu jej uzavretia) a to konkrétne náležitosti uvedené pod písmenom f) a k) a tiež to, že RPMN v nej nie je uvedené správne.

19. V prípade absencie niektorých údajov vymedzených v § 9 ods. 2 považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, rovnako tak tomu je i v prípade, že je v zmluve uvedená nesprávna výška RPMN, v dôsledku čoho sa spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1, písm. a) citovaného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20. Z vykonaného dokazovania má súd z listinných dôkazov nesporne preukázané, že strany sporu uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX z 9.10.2012 a to žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník a na základe nej bol žalobcovi poskytnutý revolvingový rámec úver s limitom 1170 €, ktorý sa dlžník zaviazal splácať 42 mesiacov sumou 62,69 € (vrátane úrokov) a celkovo splatiť sumu 2632,98 € pri predpokladanej RPMN vo výške 70,02 %, ročnej úrokovej sadzbe 70,02 %, priemernej RPMN 45,60 % a poskytnutej sume revolvingu vo výške 616,87 €, pričom dlžník sa zaviazal uhradiť revolving a úroky

v celkovej výške 1504,56 €, predpokladanej RPMN revolvingu vo výške 63,32 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 %.

21. Žalobca tvrdil, že úverovú zmluvu žalobca považuje za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a to z dôvodu, že ako zmluva spotrebiteľská neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a-l), s), z) a aa) uvedeného zákona a tiež preto, že je v nej nesprávne uvedená RPMN.

22. Súd prvej inštancie poukazuje na závery zrušujúceho uznesenia KS Nitra 9Co/16/2020-240 zo dňa 26.1.2021 uvedené v bode 4 tohto rozsudku (pokiaľ ide o naplnenie obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere a to najmä uvedených v § 9 ods. 2 body f, k, m zákona o spotrebiteľských úveroch) konštatuje, že v zmysle zákonnej úpravy ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. účinnnej v dobe uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí úverová zmluva obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. poukazuje na rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR a na jeho rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/146/2017 a 3Cdo/56/2018 (ako i ďalšie rozhodnutia sp. zn. 4 Cdo 211/2017, 4Cdo 187/2017) a na to, že pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje výšku, počet a termín splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Nemožno tak od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je treba za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. V tomto ohľade je potrebné uviesť i to, že v tejto nastolenej právnej otázke je možné pojednávať o ustálenej rozhodovacej činnosti najvyššej súdnej autority- Najvyššieho súdu SR, a napĺňajúc tak jeden zo základných pilierov, na ktorých je postavené civilné sporové konanie, vyjadrený v čl. 2 CSP (princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí), niet žiadneho opodstatneného dôvodu sa od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti NS SR odkloniť.

23. NS SR vo svojej rozhodovacej činnosti už zaoberal, a to už pri vyššie uvedenom výklade ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom táto argumentácia NS SR je aj pre výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) tohto zákona použiteľná. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach NS SR uviedol, že smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť- rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110. Rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h) smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných

poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.“ Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z., bolo transponovať smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. (rozsudky NS SR sp. zn. 3Cdo 146/2017, 3 Cdo 45/2018, 4 Cdo 65/2018, 2 Cdo 186/2018, 6 Cdo 113/2018 a sp. zn. 1Cdo 46/2019).

24. V rozhodnutiach NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 z 28. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 56/2018 zo 17. apríla 2018, sp. zn. 3 Cdo 126/2018 z 24. júla 2018, sp. zn. 6 Cdo 113/2018 z 30. júla 2019, sp. zn. 1Cdo 46/2019 z 30. októbra 2019 a sp. zn. 1Cdo 183/2019 z 25. februára 2020 dospel dovolací súd eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky).

25. Vychádzajúc z rovnakého výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z., teda upravujúceho dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, dospel odvolací súd k záveru, že ak podľa článku 10 bodu 2 písm. c) smernice 2008/48/ES má zmluva o úvere obsahovať dĺžku trvania zmluvy o úvere, v zmysle eurokonformného výkladu tohto ustanovenia je potrebný taký výklad, podľa ktorého aj za účinnosti zák. č. 129/2010 Z. z. účinného do jeho novely účinnej od 01. 05. 2018, je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že nemožno od dodávateľov žiadať, aby v zmluve uvádzali tak dĺžku trvania zmluvy o úvere, ako aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ale pre splnenie jej náležitostí postačuje uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere a neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nespôsobuje jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť, ako to posúdil súd prvej inštancie. Uvedenie takéhoto údaja alebo iného nad rámec zákona môže len pomôcť spotrebiteľovi pochopiť rozsah jeho záväzku, ale nie je nutne vyžadované uviesť ho v zmluve.

26. Takýto výklad tohto ustanovenia potvrdzuje aj dôvodová správa k zák. č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa okrem iných aj Zákon o spotrebiteľských úveroch, účinný od 01. 05. 2018, v ktorej sa uvádza, že dôvodom na prijatie tohto zákona je legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zabezpečenie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48/ES“) aj v spojitosti s úpravou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ods. 2. Vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné z dôvodu záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať, ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“ Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57. predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58. rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Ak by bolo predmetné ustanovenie ponechané v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených smernicou. Súčasne zákon neobmedzuje veriteľa v tom, aby nad rámec zákona dohodol so spotrebiteľom doplnenie ustanovení, ktoré pomáhajú spotrebiteľovi pochopiť rozsah jeho záväzku. V záujme každého veriteľa, ktorého zámerom je zodpovedné podnikanie a poskytovanie spotrebiteľských úverov je poskytnutie čo najkomplexnejšieho rozsahu informácií. Veriteľ môže do zmluvy uviesť aj ďalšiu informáciu, napr. odplatu pre daný spotrebiteľský úver.

27. Predmetná úverová zmluva z pohľadu sa naplnenia jej obsahových podmienok stanovených § 9 ods. 2 písm. f, k, m) zákona č. 129/2010 Zb. je platná a tieto v plnej miere obsahuje tak, aby spotrebiteľ

dostatočným spôsobom vedel aké je trvanie zmluvy, počet a výška splátok, ich termíny a aké sú pre ne dohodnuté lehoty.

28. Taktiež súd konštatuje, že (pri vyššie konštatovanej platnosti uvedenej úverovej zmluvy) žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno a nepreukázal (hoci pokiaľ chce byť v konaní úspešný, preukázať tvrdenú skutočnosť musí), že by v uvedenej úverovej zmluve bola RPMN uvedená nesprávne, iba jeho takéto tvrdenie nepostačuje a súd tento jeho argument neprijal, pretože žalobca v uvedenom smere neprodukoval žiadne dôkazy a súd ním tvrdenú skutočnosť nemá za preukázanú.

29. Podľa názoru súdu spĺňa vyššie uvedená úverová zmluva s poukazom na už skôr uvedené konštatovanie o naplnení všetkých obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere všetky zákonné náležitosti a je platná a účinná v celom jej rozsahu a že nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by odôvodnila použitie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď tvrdenia žalobcu neboli preukázané.

30. Na základe uvedeného súd konštatuje, že nebolo preukázané, že by vyššie uvedená úverová zmluva medzi stranami uzavretá bola pre jej obsahové alebo iné nedostatky bezúčinná a bez poplatkov a preto žalobu zamietol.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému v konaní plne úspešnému priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd Nitra. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis odvolateľa) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.